

ԲԱՐԻ ԼՈՒՐ

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

Հայաստանի Ավետարանի Հավատքի քրիստոնյաներ

Ամսաթերթ / Դեկտեմբեր, 2010թ., N

12 (18)

Քրիստոս շնավե Հայրնեցավ, Ռեչե՛ք ինձ ասե՛ք մեզ ասե՛ք

Քրիստոս ծնավ և հայտնեցավ. մեզի, ձեզի մեծ ավետիս: Օրհնյալ է Քրիստոսի փառավոր ծնունդը: Ավետարանի հավատքի քրիստոնյաների եկեղեցին ոչ միայն պետք է նշի Քրիստոսի ծնունդը, այլև եկեղեցու բոլոր անդամները խորապես պետք է հասկանան, որ Քրիստոսն աշխարհ եկավ մեղավորներին փրկելու: Եթե Քրիստոսը ծնված չլիներ, մենք այսօր չէինք կարողանա Նրան ճանաչել, թողություն չէինք ունենա և մեր մեղքերի մեջ կմեռնեինք: Ճիշտ է, շատ տեղերում են նշում Քրիստոսի ծնունդը, բայց Տիրոջն ընդունելի է, երբ մենք սիրում ենք Աստծուն ու կատարում Նրա պատվիրանները: Դա հաճելի է Քրիստոսին:

Դուկասի ավետարանի 1:45 խոսքում Մարիամի մասին գրված է. «Եւ երանի՛ անոր, որ հաւատացեր է, քանզի պիտի կատարուին այն բաները որոնք Տէրոջմէ ըստեցան իրեն»: Իսկ 1:49-53-ում գրված է. «Վասն զի Հօրը ինծի մեծամեծ բաներ ըրաւ, ու անոր անունը սուրբ է: Եւ անոր ողորմութիւնը իրմէ վախճողներուն վրայ է ազգէ ազգ: Իր բազուկովը զօրութիւն ցուցուց, ցիրուցան ըրաւ ամբարտաւանները իրենց սրտին խորհուրդովը: Զօրաւորները իրենց աթոռներէն

իջեցուց, ու խոնարհները բարձրացուց: Անօրինները բարիքներով լեցուց, և հարուստները պարսպ ճամբեց»:

Քրիստոսի ծննդից սկսած մարգարեության մեջ գրված այս բոլոր կետերը կատարվել են և պիտի կատարվեն, քանի որ Քրիստոսն աշխարհ եկավ խոնարհներին բարձրացնելու և ամբարտաւաններին ցածրացնելու համար:

Եկեղեցու համար այս տարին՝ 2010 թվականը, արդեն փակվում է: Ես շատ դրական բաներ են նկատում և հա-

վատում են, որ Տերը մեծամեծ բաներ պետք է անի: Ի՞նչն է կարևոր: Կարևոր է ներքին մաքրությունը, սրբությունը եկեղեցում, միաբանությունը և, իհարկե, ծոմապահություններով ուղեկցվող աղոթքների կյանքը: Մենք լավ բանի ենք սպասում, որովհետև, ինչպես ես էլ նկատում եմ և ուրախանում, եղբայրների մեջ կա այդ բարի նախանձավորությունը՝ ձգտել արթնության, որպեսզի Քրիստոսի փառավոր ծնունդը նորից հաստատվի, ու Տերը փառավորվի եկեղեցում:

Ճիշտ է, շատ տեղերում Սուրբ Ծնունդը տոնում են, բայց դա այն չէ: Տերը սիրում և ուրախանում է, երբ Սուրբ Ծնունդն Իր Խոսքով, ճշմարտությամբ ու սրբությամբ է նշվում: Տերը դրանով է ուրախանում:

Թող Աստված օգնի, որ այս Նոր տարում եկեղեցու ժողովուրդը Քրիստոսի ծննդով անցնի լուրջ հոգևոր կյանքի: Այսօր վկայություններ կան, որ Աստված ուզում է մարմնավորությունը մաքրել եկեղեցուց:

Անգեի մարգարեության 1:4 խոսքում գրված է. «Արդեօք ժամանա՞կն է, որ դուք ձեռունազարդ տուններնուդ մեջ բնակիք, ու այս տունը ավերակ մնայ»: Տերն ուզում է, որ հոգևորությունը, Իր Խոսքը բարձրանա

եկեղեցում, մեր ընտանիքներում, մեր կյանքում: Այս Նոր տարում մեր խնդրանքն ու հորդորը սա է, որպեսզի նոր ու լուրջ արթնություն սկսվի: Մենք պետք է առաջին ու վերջին անձրևներ խնդրող լինենք, ինչպես Տերն է ասել, իսկ Աստված պատրաստ է տալու:

Աստծու ծառա
Մամիկոն Ղազարյան

Քրիստոսով սիրելի եղբայրներ՝ և քույրեր՝, շնորհավորում ենք ձեզ Հիսուս Քրիստոսի Սուրբ Ծննդի բերկրալի օրվա առթիվ, մաղթում ենք ձեզ և ձեր ընտանիքների անդամներին Աստծու առատ օրհնություններ: Թո՛ղ Աստծու Խոսքի այս կոչը՝ «....ան որ արդար է՝ ալ արդար ըլլայ, ու ան որ սուրբ է՝ ալ սուրբ ըլլայ» (Հայտն 22:11), սթափեցնի և ուղեկցի մեզ մեր կյանքի բոլոր օրերում:

«Տէրը օրհնէ քեզ, և պահէ քեզ. Տէրը պայծառացնէ իր երեսը քու վրադ, ու ողորմի քեզի. Տէրը իր երեսը քու վրադ վերցնէ, և խաղաղութիւն տայ քեզի» (Թուոց 6:24-26):

«Անոր սուրբ անունովը պարծեցէք. Տերը խնդրողներուն սիրտը թող ուրախ ըլլայ» (Սաղմոս 105:3):

Սերգեյ Կևորկով

Կախկոպոս

«Վասն զի մեզի մանուկ մը ծնաւ, մեզի որդի մը տրուեցաւ, եւ իշխանութիւնը անոր ուսին վրայ պիտի ըլլայ, ու անոր անունը պիտի կոչուի Սփանջելի, Խորհրդակից, Հգօր Աստուած, Յաւիտեանականութեան Հայր, Խաղաղութեան Իշխան» :

Ե ս ա յ ի 9 : 6 - 7

Եղեմի պարտեզում մարդը, լսելով սատանային, մեղանչեց Աստծու դեմ և կորցրեց այն իշխանությունը, որ տվել էր Աստված: Աստված Ադամին իշխանություն էր տվել ամբողջ երկրի վրա: Եվ Աստծու Որդին՝ Հիսուս Քրիստոսը, աշխարհ եկավ, որպեսզի Ադամի կորցրած իշխանությունը վերադարձնի, որպեսզի մարդը Աստծուն վերադառնա և Աստծու հետ հաղորդակցություն ունենա: Սրա համար Աստծու Որդին՝ Հիսուս Քրիստոսը, Իր կյանքը դրեց մարդկության համար: Նրա սուրբ ու պատվական արյամբ մարդկության մեղքը ջնջվեց, որովհետև Նա Իր անձը ամեն մեկիս համար փրկանք տվեց: Հիսուսը խաչի վրայի Իր մահով վերջ դրեց Ադամից եկած ամեն հին, վերջ դրեց մահի հին մարդու իշխանությանը, ինչպես **Եբրայեցիս 2:14**-ում է գրված. «Ուստի որովհետև զառակները մարմինին ու արինին հաղորդ եղան, ինք ալ մնանապես անոնց բաժանորդ եղաւ, որպէս զի իր մահովը փճացնէ զանիկա որ մահուան իշխանութիւնը ունէր, այսինքն է սատանան»:

Տեր Հիսուսը հարություն առավ և Իր հարությանը մեզ էլ հարություն տվեց՝ նոր կյանքով ապրելու համար: Երբ Տեր Հիսուսը հարություն առավ, Նա աշակերտներին ասաց, որ ամեն իշխանություն Իրեն տրվեց երկնքում և երկրի վրա: Ամբողջ իշխանությունը Քրիստոսին է, Ադամով կորցվածը Քրիստոսը վերադարձրեց: Այդ իշխանությունը վերաբերում է ոչ միայն Քրիստոսին, այլ մահ բոլոր նրանց, ովքեր Նրա միջոցով Աստծուն են եկել: Այդ իշխանությունը մահ մեզ համար է: Թող Աստծու ողորմությունը լինի, որպեսզի մեր սրտի աչքերն օրեցօր լուսավորվեն, մենք տեսնենք այն մեծ հարստությունը, այն մեծ հաղթությունը, որ Հիսուս Քրիստոսով ունենք: Աստված մեզ սիրում է, Աստված մեզ համար շատ քանկ է և Աստված Իր Միածին Որդուն՝ Հիսուս Քրիստոսին գոհաբերել է, որպեսզի մենք Իրեն ունենանք:

Մենք, տոնելով Հիսուս Քրիստոսի ծնունդը, ոչ միայն հիշում ենք, թե ինչ է եղել, այլ մահ սա մեզ համար անձնաքնություն է՝ իրապե՞ս Հիսուս Քրիստոսը մեր սրտե-

րում ապրում է: Եթե Հիսուսը մեր սրտերում չէ, ապա այս տոնը մեզ համար արժեքավոր չէ: Արժեքավոր է այն դեպքում, երբ տեսնում ենք, որ Աստված մեր սրտում է հայտնվել: Թող Աստծու ողորմությունը լինի, որ Հիսուսը բոլորի սրտերում լինի, ինչպես գրված է. «Ահա ես դուռը կայներ եմ ու կը զարնեմ. եթէ մէկը իմ ծայնս լսէ ու դուռը բանայ, անոր քով պիտի մտնեմ և անոր հետ ընթրիք պիտի ընեմ, ան ալ ինձի հետ» (**Հայտնություն 3:20**):

Այս խոսքն ուղղված է ոչ թե աշխարհիկ մարդկանց, ովքեր անտեղյակ են Աստծու, այլ այն հավատացյալներին, ովքեր մերժել են Տիրոջը և ապրում են առանց Նրա: Թող Աստծու ողորմությունը լինի, որպեսզի մեզ համար դա իրականություն լինի և Հիսուսը մեր սրտերում լինի:

Իմ մաղթանքն է, որ Հիսուս Քրիստոսը մեր կյանքում երևա, օրեցօր Նրա հետ ավելի մտերմանանք, Սուրբ Հոգով լցվենք ու հաստատենք, որ իսկապես Հիսուսը մեր մեջ է և կենդանի է:

Թող Աստծու անունը փառավորվի:

Մամվել Չաքարյան
Կախկոպոս

Աստված թող օրհնի մեր բոլոր քույր-եղբայր-ներին, որ այս գալիք տարում մեր եկեղեցու ողջ կյանքն ընթանա ու արտահայտի Քրիստոսով և չրջապատի համար աղ, լույս, անուշ հոտ ու բաց նամակ լինի: Դրա համար ես մի հրաշալի մաղթանք ունեմ Սուրբ Գրքից. «**Եւ յայտնապես մեծ է աստուածապաշտութեան խորհուրդը. Աստուած մարմնով յայտնուեցաւ, Հոգիով արդարացաւ, հրեշտակներուն երեցաւ, հեթանոսներուն մէջ քարոզուեցաւ, աշխարհի մէջ հաւատացուեցաւ ու փառքով համբարձաւ**» (Ա Տիմոթեոս 3:16):

Աստված մարմնով հայտնվեց: Սա Արարչի ամենագեղեցուն Նվերն էր աշխարհին, որ Աստված

մարմնով հայտնվեց՝ ծագելու մարդկանց սրտերում, որպեսզի մարդկանց սրտերում ծնունդ առնի փառաց մի լույս, նրանց ճանապարհն ուղղվի դեպի հավիտենական կյանք, հավերժություն: Իմ մաղթանքն է, որ յուրաքանչյուր քրիստոնյայի սրտում թագավորի Քրիստոս անձը և այդ նոր կյանքը իրապես մարմնանա, ու Քրիստոսի համեմատ անուշ հոտը տարածվի չրջապատում: Թող հաջողվի Սուրբ հոգու ձեռքով յուրաքանչյուրին՝ փոքրից մեծ, և Աստված փառավորվի նրանց կյանքում:

Անդրանկ Մանջիկյան
ավագ հովիվ

Նախ՝ գոհանանք մեր Տեր Աստծուց, Հիսուս Քրիստոսից և Սուրբ Հոգուց, որ մեզ երկնային կյանք պարգևեց: Ես սրտանց ուրախանում եմ և օրհնում ու փառավորում եմ մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի ծնունդը: Հիսուսի ծնունդը սկիզբ դրեց նոր կյանքի, նոր երկնքի ու նոր երկրի, երկնային Երուսաղեմի: Քրիստոսի հայրությունով մենք վերստին ծնունդ ստացանք, վերստին ծնվեցինք կենդանի հույսի համար, ինչպես գրված է Պետրոսի թղթում: Հիսուսի ծնունդով է պայմանավորված մեր նոր երկնային ծնունդը երկնային բնությանը, այս երկրավոր կյանքն ապրելն ու Աստծու հետ հավերժ մեկանալը: Քրիստոսն աշխարհ եկավ, թողեց երկնքի փառքը, աղքատացավ, այդ փառքը տվեց մեզ, որպեսզի «**Եւ այն փառքը զոր դուն ինծի տուիր, ես անոնց տուի, որպէս զի մեկ ըլլան՝ ինչպես մենք մեկ ենք**» (Հովհաննու 17:22):

Այն մարդիկ, ովքեր ընդունում են Քրիստոսին, ունենում են Աստծու որդի դառնալու իրավունք, ծնվում են Աստծուց, աճում ու մեկանում են Աստծու հետ և դառնում Նոր երկնքի քաղաքացի՝ Աստծու հետ հավերժ ապրելու իրավունքով: Թող Տերն օրհնի, որ այս Նոր տարում հայոց ամեն մի ընտանիքում, ամեն մի խրճիթում բոլոր մարդիկ ծնվեն Հիսուսի ծնունդով և ունենան կյանք և ավելի կյանք՝ Աստծու հետ, կերակրվեն երկնքից իջած հացով: Այդ երկնքից իջած հացը Աստծու Որդին՝ Հիսուս Քրիստոսն է. «**Ես եմ կենաց հացը**» (Հովհ.6:35), և ով որ այդ հացն ուտի, հավիտյան չի սովի, և ով որ խմի Քրիստոսի կենաց ջրից, հավիտյան չի ծարավի, որովհետև Հիսուսն է կյանքը, ճանապարհն ու ճշմարտությունը: Թող Տերը մեզ մեծ արթնություն տա մեր հայ ժողովրդի մեջ: Մենք սպասում ենք վերջին անձրևների օրհնությանը, որովհետև Տերը մեր պապերի աղոթքը լսել է սկսած առաքյալներից, Գրիգոր Լուսավորչից, Գրիգոր Տաթևացուց: Այդ աղոթքները երկինք են հասել, դրա համար էլ Աստված Հայոց աշխարհում ծնել է Իր եկեղեցին և պատրաստում է հափշտակության: Տերը տա, որ ամբողջ մեր ազգը փրկվի Հիսուս Քրիստոսի շնորհքով:

Ամեն:

Պավել Գրիգորյան
ավագ հովիվ

«...ահա հիմա է ընդունելի ժամանակը, ահա հիմա է փրկութեան օրը» (Բ Կորնթացիս 6:2):

Սիրելի՛ եղբայրներ և քույրեր, շնորհավորում ենք ձեր Նոր տարին և Սուրբ Ծնունդը: Եվս մեկ տարի Աստված մեզ կյանք շնորհեց, և սա Նրա մեծ սիրտ ու համբերության ապացույցն է այս աշխարհի մարդկության հանդեպ, «**վասնզի չուզեր, որ մեկը կորսվի, հապա որ ամենը ապաշխարության գան**»:

Ամանորի այս տոնն ավելի ցայտուն է ներկայացնում մարդկանց անհոգությունը և անտարբերությունը Աստծու Խոսքի հանդեպ: Շատերն այս օրերի մեջ մրցում են իրար հետ, թե ով գեղեցիկ ու թանկարժեք սեղան կպատրաստի: Կանայք ամբողջությամբ մաքրում են իրենց բնակարանները, լվանում պատուհանները: Իհարկե, դա լավ է, բայց պետք է մտածել ու չմոռանալ ամենակարևորի՝ Աստծու հետ հաշտվելու և Աստծու Որդուն տեղ տալու մասին, քանի որ Նա կանգնած թափում է մեր սրտերը: Մենք հաճախ երգում ենք.

Կվախճա՞ս, որ թշնամին պիտի հաղթե,
Դուրսդ՝ խավար, ներսդ՝ ավելի մութ է,
Մաքրե աղտոտ պատուհաններդ,
Դուռդ լայն բաց,
Քիչ մը արև թող ներս գա:

Ոչ որ չի կարող ասել, թե որքան կծգվեն այս նոր տարիները, մինչև կգա մեր Տերը: «**Մի պարծենար վաղվա օրովը. որովհետև չգիտես թե օրը ինչ կ'ծնե**» (Առա-կաց 27:1): Գիտենք, որ շուտով ամեն բան կփոխվի, որովհետև Աստծու Որդին պիտի գա աշխարհը դատելու: «**Մեկ օր հաստատեց որ նրանում աշխարհքս արդարութեամբ պիտի դատե**» (Գործք առաքելոց 17:31):

Սիրելի՛ ընթերցող, իսկ դո՞ւ ինչպես ես պատրաստվում դիմավորել Նոր տարին: Արդյո՞ք ձեռք ես բերել մեղքերի թողություն: Արդյո՞ք Հիսուս Քրիստոսին ընդունել ես որպես քո անձնական Տեր ու Փրկիչ: Ուստի «**...ապաշխարեցէք, և ձեզանից ամեն մեկը թող մկրտվի Հիսուս Քրիստոսի անունովը՝ մեղքերի թողության համար, և Սուրբ Հոգու պարգևը կընդունիք**» (Գործք առաքելոց 2:38): Եվ այդ ժամանակ Նոր տարին կդառնա ուրախության տարի:

Շնորհավոր Սուրբ Ծնունդ:

Գրիշա Դարմանյան
ավագ հովիվ

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԾՆՆԴԻ ՄԸՍԻՆ

Եւ որդի մը պիտի ծնանի, ու անոր անունը Յիսուս դնես, քանզի անիկա իր ժողովուրդը իրենց մեղքերէն պիտի փրկէ:

Մատթէոս 1:21

Քրիստոս ծնվեց և հայտնվեց, մեզ և ձեզ մեծ ավետիս: Սիրելի՛ ընթերցողներ, շնորհավորում ենք ձեր Նոր տարին ու մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի Սուրբ Ծնունդը:

Մոտ 2011 տարի առաջ երկնքի հրեշտակը Քրիստոսի ծննդյան մեծ ավետիսը բերեց դաշտում իրենց գիշերային պահապանությունը կատարող հովիվներին. այնտեղ՝ Բեթլեհեմի մի մսուրում, ծնվել էր Օծյալ Փրկիչը, Ում համար իջևանում տեղ չգտնվեց: Նա՝ այդ Օծյալ Մանուկը, տիեզերքի Արարիչն է ու ամեն բան Ստեղծողը:

Սիրելիներ, ինչպես որ մարդկանց մատնահետքերն ամբողջ աշխարհում յուրահատուկ են՝ երկրագնդի մոտ յոթ միլիարդ բնակչության մեջ միատեսակ մատնահետքեր չկան, կամ ամբողջ աշխարհի անտառներում միանման տերևներ չեք գտնի, քանի որ նրանցից յուրաքանչյուրը յուրահատուկ է, նույնպես էլ Քրիստոսի ծնունդն է յուրահատուկ: Այն տարբերվում է մեր մոլորակի վրա երբևէ ծնված բոլոր մարդկանց ծնունդներից: Քրիստոսի ծնունդը յուրահատուկ է նրանով, որ Նա ծնվեց՝ մեռելու ուրիշների մեղքերի համար: Աշխարհ եկող բոլոր մարդիկ ծնվում են ապրելու համար, իսկ Քրիստոսը ծնվեց, որպեսզի մեռնի իմ և քո մեղքերի համար: Նրա ծնունդը կանխագուշակված էր Հին Ուխտի մարգարեների կողմից: Մարգարեները Նրա ծննդյան ու ծառայության մասին կանխագուշակել են ավելի քան հարյուր դեպքեր, որոնք կատարվել են: Եսային Քրիստոսի ծնվելուց յոթ հարյուր տարի առաջ կանխագուշակեց, որ Աստված պիտի գա երկիր և ապրի մարդկանց մեջ (Ես. 7:14): Հովհաննեսը գրեց. «Եւ Բանը մարմին եղաւ ու մեր մեջ բնակեցաւ...» (Հովհ. 1:14): Պողոս առաքյալն ասում է. «Աստուած մարմինով յայտնուեցաւ» (Ա Տիմ. 3:16): Այո՛, Քրիստոսի ծննդով Աստված մարմնով հայտնվեց մարդկանց մեջ: Այդ պատճառով է, որ մենք ասում ենք՝ Քրիստոս ծնվեց և հայտնվեց:

Հին Կտակարանը Նոր Կտակարանի շուրջն է, սովերը: Իսկ մարգարեները, որպես լուսավոր աստղեր խավարի մեջ, վկայում էին ու մարդկանց լուսավորում օրենքի ոչ

պայծառ լույսով: Նրանք մարգարեանում էին գալիք Մեսիայի՝ Քրիստոսի մասին: Իսկ Քրիստոսը, որպես Արդարության Արեգակ ու Ճշմարիտ Լույս, լուսավորում է մեզ ու պարզում Նոր Կտակարանի պայծառ լույսը: Նա, որպես ճշմարիտ Լույս, աշխարհ եկավ բոլոր մարդկանց լուսավորելու. «Ճշմարիտ Լույսը ան էր, որ աշխարհ եկող բոլոր մարդիկը կլուսատրե» (Հովհ. 1:9): Նա եկավ «Ճշմարիտ և մահուան ստուերի մեջ նստողներուն լոյս տալու, ու մեր ոտքերը խաղաղութեան ճամբուն մեջ շիտկելու» (Դավ. 1:79): Քրիստոսի ծնունդը մեզ համար մեծ ուրախություն է, քանի որ Նա ծնվեց մեր մեղքերի քավության ու մեր փրկության համար: Բոլոր Նրան հավատացողներն ունեն ձրի փրկություն և հավիտենական կյանք:

Քրիստոսի ծննդով պայմանավորված այդ մեծ ուրախությունն ապրեցին նաև արևելքի մոգերը, երբ աստղի առաջնորդությամբ եկան ու հասան այն տեղը, ուր ծնվել էր մանուկ Հիսուսը: «Երբ տեսան աստղը, շատ մեծ ուրախութիւնով ուրախացան: Եվ տունը մտնելով՝ տեսան մանուկը իր մօրը Մարիամի հետ, ու ինկան երկրպագութիւն ըրին անոր, և իրենց գանձերը բանալով ընծաներ տոհմն անոր, ոսկի ու կնդրուկ և զմուշ» (Մատթէոս 2:10-11): Մոգերը, որ հեռու տեղից էին եկել և երկար ու վտանգներով լի ճանապարհ էին անցել, չտարակուսեցին ու չգայթակղվեցին, երբ տեսան գոմում ծնված Հիսուս մանուկին: Նրանք, համոզված լինելով ու հավատալով, երկրպագեցին տիեզերքի Արարչին ու Երկնքի թագավորության Թագավորին:

Սիրելիներ, որքա՛ն շատ ներություններով ու վտանգներով լի էր մոգերի ճանապարհը մինչև Բեթլեհեմ, բայց ոչ մի բան չէր կարող կանգնեցնել նրանց: Նրանք իրենց արտում դրել էին տեսնել «հրեաների թագավորին» և չհանգստացան, մինչև չգտան Օծյալ Փրկիչին: Նրանք այդ արարքով ապացուցեցին իրենց ասացվածքի ճշտությունը՝ «Եթե կա ցանկություն, ուրեմն միջոցներ կգտնվեն»: Մոգերը մեզ համար հավատքի հրաշալի օրինակ են: Նրանք հավատացին Հիսուսին այն ժամանակ, երբ դեռ չէին տեսել Նրան ու չէին լսել Նրա կատարած և ոչ մի հրաշքի ու վարդապետության մասին: Նրանք ոչինչ չէին տեսել, բացի նորածին մանուկից, որ կարիք ուներ մայրական հոգատարության ու խնամքի: Նրանց հավատը կարելի է համեմատել ավագակի հավատքի հետ: Ավագակը տեսնում էր միայն իր կողքին մահացող Հիսուսին, բայց նա այդ խաչված Հիսուսի մեջ տեսավ Աստծուն, Տեր կոչեց և ասաց. «Տեր, հիշե՛ զիս, երբ Քո թագավորությունով գաս»:

Սիրելի՛ ընթերցող, Քրիստոսը եկել է լուսավորելու նաև քեզ՝ անկախ նրանից, քեզ ու որքան ես ընկած մեղքի ու խավարի մեջ ու հեռացած Աստծուց: Նա քեզ սիրում է և ուզում է, որ դու հավիտյան չտառապես կրակի լճում, այլ հավիտենական կյանք ունենաս ու ապրես Աստծու սուրբերի հետ այնտեղ, որտեղ չկա մահ, չկա սուգ, չկան աչքերի արցունքներ, չկա ցավ, այլ ամեն բան հրաշալի է ու հավիտենական: Նա ծնվել ու մեռել է քեզ համար՝ Գողգոթայի խա-

չով վճարելով քո բոլոր պարտքերը: Եթե դու մի ժամանակ եղել ես Աստծու տան՝ եկեղեցու մեջ ու հիմա հեռացել ես՝ թողնելով քո Երկնային Հոր տունը, հիշի՛ր անառակ որդուն, հիշի՛ր, թե ինչպես ընդունեց նրան հայրը, երբ նա վերադարձավ: Եթե դու դեռ չես ապաշխարել, թաղված ես մեղքի ու խավարի մեջ և մտածում ես, որ միևնույնն է, չես կարող ապաշխարել ու կյանք ունենալ, մի՛ հավատա սատանայի ստիճ. նա քեզ խաբում է, որպեսզի չգաս Աստծուն ու կյանք ունենաս: Որպես օրինակ հիշի՛ր խաչի վրայի ավազակին ու արի՛ Քրիստոսին, Նա քեզ էլ կասի՝ այսօր ինձ հետ դրախտում կլինես: Մի՛ կարծեք, թե դուք պետք է ինչ-որ արժանիք ունենաք, որպեսզի Քրիստոսն ընդունի ձեզ. հիշե՛ք այն հովիվներին, որոնց Աստծու հրեշտակը վկայեց Քրիստոսի ծննդի մասին: Եթե ուզում եք իմանալ՝ այն հովիվները շատ առումներով մեծագույն պատվի արժանի չէին, ընդհակառակը, նրանք արհամարհված ու հասարակությունից դուրս մնացած հասարակ մարդիկ էին, բայց Աստծու հրեշտակն առաջինը նրանց տվեց ուրախության ավետիսը: Դա խոսում է այն մասին, որ Աստված սիրում է քեզ, նույնիսկ եթե դու լքված ու արհամարհված ես մարդկանց կողմից: Եթե քո սրտում դեռ չի ծնվել Քրիստոսը, ապա իմացի՛ր, որ հիմա Նա կանգնած ծեծում է քո սրտի դուռը. լսի՛ր Նրա կանչը և սիրող բացի՛ր Նրա առջև: Նա կմտնի քո սրտի մեջ, ու դու կգտնես քո կյանքի իմաստն ու երջանկությունը:

Միրելի՛ ընթերցողներ, եթե դուք դեռ չեք եկել Աստծուն, հիշե՛ք. Քրիստոսը Գողգոթայում զբաղեցրել է ձեր տեղը: Նա մեռավ անարգ մահով՝ մեր մեղքերի պատճառով: Դուք Աստծու ներման անհրաժեշտությունն ունեք: Թող այս օրը դառնա ձեր փրկության օրը, ձեր ներման օրը: Եկե՛ք մեր կամքն ամբողջությամբ հանձնենք Նրան:

Մեղքի վարձը մահ է: Բայց դու այսօր իմացար, որ Քրիստոսի ծնվելու նպատակը քո մեղքերի համար մեռնելն էր: Նա մեռավ ու հարություն առավ, որպեսզի երկնքի առջև արդարացնի ամեն մեկին, ով հավատացել է Իրեն: Դիմե՛ք Նրան հենց հիմա, աղերսե՛ք աղոթքով, քանի որ «...ով որ

Տերօջը անունը կանչէ, պիտի փրկուի» (Հռոմ.10:13): Դուք կանչեք, Քրիստոսը կփրկի, դուք խնդրեք, Նա կների:

Հենց հիմա խոնարհի՛ր գլուխդ և աղոթի՛ր. «Հիսուս Քրիստոս, ես գալիս եմ դեպի Քեզ, քանի որ Քո կարիքն ունեմ: Ես մեղավոր եմ և փրկության կարիք ունեմ: Ես աղերսում եմ Քեզ և ներողություն խնդրում իմ մեղքերի համար: Մտի՛ր իմ սրտի մեջ, փրկի՛ր ինձ: Ես Քեզ եմ տալիս իմ կյանքը և ընդունում եմ Քեզ որպես իմ Փրկիչ: Ես հավատում եմ, որ ամեն Քո անունը կանչողը կփրկվի: Ծնորհակալ եմ Քեզնից փրկության համար: Ամեն»:

Միրելի՛ եղբայրներ ու քույրեր, մի քանի օրից պատմության գիրկը կանցնի ևս մեկ տարի: Ինչպես ընդունված է, յուրաքանչյուր տարեմուտի ի մի են բերվում կորուստներն ու ձեռքբերումները: Անցնող տարին աշխարհին բերեց նոր հիասթափություններ և ապագայի նկատմամբ վախեր: Իսկ ինչպիսի՞ն էր անցնող՝ 2010 թվականը մեզ համար. ավելի հաստատվեցի՞նք ու ամրապնդվեցի՞նք հավատքի մեջ: Որքանո՞վ կատարեցինք Տիրոջ կամքը: Եկե՛ք անցյալի սխալներից դասեր քաղենք ու նորոգենք մեր ներկան և, ինչպես առաքյալն է ասում. «Հիսուսին նայենք՝ մեր հավատքի առաջնորդին ու կատարողին...» (Եբր.12:1-2): **Ամեն:**

Հրահատ Ամիրբեկյան
ավագ հովիվ

Միրելի՛ ընթերցողներ,
«Քարի լուր» ամսաթերթի
խմբագրակազմը նույնպես
շնորհավորում է բոլորիդ այս
հրաշալի տոնի՝
Տեր Հիսուս Քրիստոսի
Սուրբ Ծննդի առթիվ:

Մ Ո Ւ Ս Ո Ւ Լ Մ Ը Ն Ի Վ Ե Ը Յ Ո Ւ Թ Յ Ո Ւ Ն Ը

Ես ծնվել եմ Իրանի հարավային մասում, Աբադան քաղաքում, շիա մահմեդականների ընտանիքում: Պապիկս մուսուլման առաջնորդներից էր, ուներ 19 երեխա և 84 բոռ: Եվ, բնականաբար, նա պետք է ընտրեր մեկին, ով կյանքի և ուսուցումների հոգևոր գործը կշարունակեր հաջորդ սերունդների համար: Ակնհայտորեն որոշ բաներ, որոշ դիպվածներ պատահեցին, երբ ես կարող էի զոհվել, բայց ամեն անգամ, երբ վտանգը մոտենում էր ինձ, ես տեսնում էի մի մարդու կերպարանք, որ միշտ ներկա էր, և ես դա բոլորին բացահայտորեն պատմում էի: Պապս դա ընդունեց որպես նշան այն բանի, որ իսլամի հոգևոր առաջնորդները հետևում են ինձ ու պաշտպանում են: Նա ինձ շատ ուշադիր հետևում էր և իսլամի մասին սովորեցրեց ամեն բան: Ես Հեզբալլահին միացա և բանակում էի մոտ 3 տարի: Ես այն ժամանակ ամեն կողմից ուսումնասիրում էի Ղուրանը: Պապիկս իմ մեջ սերմանել էր համոզմունք, որ ես պետք է իսլամը քարոզեմ մոլորված խեղճ քրիստոնյաներին, և հիշեցնում էր ինձ, որ ես պետք է Իրանից դուրս դառնամ մեր ընտանիքից ելած հոգևոր առաջնորդ:

Ես ճանապարհվեցի Փոքր Ասիա, որտեղ ինձ 30 անօրինական անձնագրերով ձերբակալեցին, բանտ նստեցրին, և ես սկսեցի բանտում իսլամ քարոզել: Բացատրում էի բոլո-

րին, թե ինչ պետք է անեն, որոնք են իրենց պարտականություններն Ալլահի առջև: Դա կրկնվում էր ամեն օր, ես օրական հինգ անգամ աղոթք էի անում: Շիա մահմեդականներն օրական երեք անգամ են աղոթում, բայց քանի որ ես ուզում էի ավելի շատ ժամանակ անցկացնել աստծու հետ, հինգ անգամ էի աղոթում: Ուշ երեկոյան ես կրկին աղոթքներ էի անում: Ես տաս օրը մեկ Ղուրանը ծայրից ծայր կարդալ-վերջացնելու սովորություն ունեի, և ես հոգևոր ուժեր էի ստանում իսլամից: Հոգևոր ուժերի հետ խոսելը չէր արգելվում. ի դեպ, Մուհամմեդն էլ է այդպես վարվել: Այդպիսով ես կարողանում էի հոգևոր ուժերի հետ կապվել ու զորություն էի ստանում նրանցից: Ես կարողանում էի աղոթել մարդկանց համար, հատկապես այն ժամանակ, երբ նրանք վիրավորված էին լինում ինչ-որ մեկից, ինչ-որ մեկը նեղացրած էր լինում նրանց, ու նրանք ինձ խնդրում էին աղոթել: Անմիջապես նրանց վիրավորողը հիվանդանում էր, վթարի էր ենթարկվում կամ որևէ այլ բան էր պատահում: Ես կարող էի աչքերս փակել և ասել, թե կողքի սենյակի մարդն ինչ է անում: Եվ ես ավելի էի զորանում: Ես ուզում էի ավելի զորանալ: Եվ ես շարունակում էի դրան ավելի շատ ժամանակ տրամադրել, մեղիտացիա էի անում Ղուրանով:

Մի գիշեր, երբ ես մեղիտացիա էի անում Ղուրանով, բա-

ներ կային, որ անդադար կրկնում էի: Դրանք իմաստ չունեին, դրանք Ղուրանի գաղտնիքներն էին: Եվ երբ ես այդպես մեղիտացիա էին անում, մի ոգի մտավ սեմյակ: Այդ ոգին այնքան զորավոր էր, որ չէի կարողանում դիմանալ կամ հաղթել նրան: Ինձ պարտություն վախճ, և ես գոռացի՝ օգտագործելով բոլոր միջոցները, որ իսլամը տվել էր ինձ: Ես Ալլահի անունով հրամայեցի, որ ոգին հեռանա՝ սպառնալով, որ կծեծեն և այլն: Ես իմ իմացած բոլոր միջոցներն օգտագործում էի, բայց ոչինչ չէր օգնում: Այդ պահին ես լիովին հուսահատվել էի, զգում էի, որ շնչահեղձ եմ լինում, և այդ ուժը կյանքը միջիցս դուրս է մղում: Ես զգում էի, որ մեռնում եմ: Եվ ես, երկինք նայելով, աղաղակեցի ու ասացի. «Աստված, օգնիր ինձ»: Ամփոփապես մի շատ հստակ ձայն լսեցի. «Հիսուսի անունը կանչիր»: Ես այդ պահին, ճիշտն ասած, մի վայրկյան իսկ չերկմտեցի: Ես խեղդվում էի, և դրանով կարծես մեկն ինձ պարան մեկներ, ու ինձ համար միևնույնն էր այդ պարանի գույնը: Ես պարզապես բռնեցի պարանը: Ես ասացի. «Հիսուս, եթե Դու ճշմարտությունն ես, ցույց տուր Քեզ»: Այդ օրը ես չհասկացա, բայց երբ հետ եմ նայում, մտածում եմ, թե ինչն է ես այդպես ասացի: Ինչո՞ւ պարզապես չասացի. «Հիսուս, օգնիր ինձ»: Չգիտեմ ինչու, բայց այդպես ստացվեց: Եվ նախքան ես կվերջացնեի նախադասությունը, ամեն բան խաղաղվեց: Այդ օրը ես չփոխվեցի: Դա իմ շփոթության օրն էր: Ինչո՞ւ Հիսուսն օգնեց մահմեդականին: Ես իմ ուժերի ներածին չափ ամեն բան արել եմ, որպեսզի օրինակելի մահմեդական լինեմ: Ես փորձել եմ անձս զոհաբերել, քայլել եմ խրամատներով: Ես ունեի Ղուրանը. Իրանի կառավարությունը «ֆիդայիներին» այն մարդկանց, ովքեր անձնագրոստիան են զննում, նվիրում էր հատուկ Ղուրան՝ կառավարության կնիքով: Ես մտածում էի, որ որպես մուսուլման ամեն բան արել եմ Ալլահի մասին ամեն ինչ քարոզելու համար: Բայց ես զգում էի, որ ինչ-որ բան ճիշտ չէր: Ոչ, ես չէի կասկածում Ալլահին կամ իսլամին: Ես լիովին հավատում էի, բայց, չգիտեմ ինչու, ինչ-որ բան շփոթեցնում էր ինձ, և ես աշխատում էի պարզապես մոռանալ այդ դեպքը: Բայց մի հարց՝ թե ինչու Հիսուսն օգնեց մուսուլմանին, շարունակ պտտվում էր մեջս: Ես հավատում էի, որ Մուհամմեդը վերջին մարգարեն է: Բայց ինչո՞ւ Հիսուսը եկավ ինձ օգնելու:

Երկու շաբաթ ես իսկապես շփոթված էի, և ինքս ինձ ասացի. «Սկսելու եմ աղոթել և ծոմ պահել ու խնդրել Աստծուն, որ ինձ ցույց տա ճանապարհը»: Իրապես այդ պահին ես մտածեցի, որ Ղուրանում կան խոսքեր, որ ասում են, թե Ալլահի ճանապարհները շատ են, և անկախ նրանից, թե որ արահետով դու կբարձրանաս, միևնույն սարի գագաթին ես հասնելու: Ես մտածեցի, որ հենց դա է Աստված, կամ միգուցե Աստված ինձ համար մի հատուկ ճանապարհ ունի: Նա ուզում է, որ հետևեմ այդ ճանապարհին: Եվ ես մտածեցի, որ երբեք էլ չեմ իմանա, եթե չհարցնեմ: Այդպես էլ արեցի: Ես ծոմ էի պահում և աղոթում էի սրտիս խորքից, իմ ողջ գործությամբ: Ես հարցնում էի. «Աստված, ի՞նչ ես ուզում, որ ես անեմ: Ո՞ր ճանապարհին ես ուզում, որ հետևեմ»: Երկու շաբաթ ես մտալ էի մի տեղում ու ժամերով աղոթում էի այնքան ժամանակ, քանի դեռ արթուն էի: Ծոմ էի պահում և բառիս բուն իմաստով նույն տեղում քնում էի, ապա արթնանում էի և նորից ու նորից աղոթում էի Աստծուն, որպեսզի Նա հայտնեի, թե որն էր Իր ուզած ճանապարհը: Երկու շաբաթվա ընթացքում ես պատասխան չստացա և իսկապես հուսախաբ եղա: «Մա ի՞նչ է, ես չեմ կարողանում պատասխան ստանալ, թե Դու ինչ ես ուզում: Ես նույնիսկ չգիտեմ՝ Աստված կա՞, թե՞ ոչ: Ես իմ ողջ կյանքն եմ վատնել, վախեցել եմ՝ աշխատելով անել այն ամենը, ինչն Ալլահին դուր է գալիս, բայց հիմա նա ինձ շփոթեցնում է: Եթե Ալլահը մեծ

է, նա գիտի, որ իմ սրտում ես իրեն սիրում եմ: Ի՞նչ նշանակություն ունի՝ ես նրան կանչում եմ թե ոչ, ինչ անունով եմ կանչում: Նա գիտի, որ ես իրեն իմ սրտում սիրում եմ: Իսկ եթե աղոթելը կարևոր է նրա համար, ես երկու շաբաթ է խնդրում եմ նրան, ես նստած աղոթում եմ և ոչինչ չի կատարվում: Ուստի, գիտե՞ս ինչ, ես գնում եմ իմ գործին: Գնում եմ իմ ուզած ճանապարհով, ես պիտի անեմ այն, ինչ ինձ դուր է գալիս»: Հենց այդ պահին ես զգացի, որ Աստծու գործունեությունը լցնում է սեմյակը: Իսլամի մեջ ամենամեծ մեղքը, որի համար ներում չկա, Աստծու գոյությունը, Նրա ուսմունքին, Նրա մարգարեին կասկածելն է: Եվ ես այդպես էի վարվել: Իսլամի մեջ ինձ սովորեցնում էին, որ Ալլահը երբեք չի այցելում մարդկանց: Ես գիտեի, որ իսլամի հանդեպ ամենամեծ մեղքն եմ գործել և չեմ կարող ներվել: Աստծու ներկայությունը սեմյակում էր, միանգամից զգացի Նրա սրբությունը, և այդ ամենը կատարվում էր գուգահեռաբար: Ես ինձ վրա մեղքի ծանրություն էի զգում: Ես գիտեի՝ քանի որ Նա արդար է, Նա ինձ պիտի սպանի, պիտի ջնջի երկրի երեսից, որովհետև ես լցված էի մեղքով: Եվ ես գոռացի: Ես բառացիորեն չէի ուզում մեռնել, բայց գիտեի, որ ուրիշ տարբերակ չկա: «Դու այնքան սուրբ ես, իսկ ես՝ այնքան չար»: Ես վազեցի սեմյակի անկյունը, ձեռքերով բռնեցի գլուխս ու գոռում էի. «Աստված, ներիր ինձ, Աստված, ներիր ինձ, Աստված, ներիր ինձ»: Ես միայն կրկնում էի՝ ներիր ինձ, ներիր ինձ, ներիր ինձ: Եվ մինչ ես գոռում էի՝ «ներիր ինձ», զգացի, որ մեկը հպվեց իմ ուսին՝ ասելով. «Ես քեզ ներում եմ»: Եվ հենց նույն ակնթարթին, երբ այդ խոսքերն արտասանվեցին, ես ֆիզիկապես ինձ ներված զգացի: Ես դա չհասկացա: Ղուրանի համաձայն մենք մինչև դատաստանի օրը չենք կարող իմանալ՝ ներված ենք, թե՞ ոչ: Ղուրանում մի բան անգամ չկա այն մասին, որ Մուհամմեդը դրախտում է: Նա նույնպես, բոլոր մարդկանց նման, պետք է սպասի դատաստանի օրվան, երբ բոլոր մեռելները հարություն կառնեն ու կդատվեն: Իսկ սա՞ ով է: Ո՞վ է այս Աստվածը, որ երբ ասում է՝ ես քեզ ներում եմ, ես այսօր ինձ ներված եմ զգում: Ես հարցրի. «Դու ո՞վ ես, որ կարող ես ասել՝ ես քեզ ներում եմ, և ես ինձ ներված զգամ»: Նա ասաց. «Ես եմ ճանապարհը, ճշմարտությունը և Կյանքը»: Նույն պահին, երբ ես լսեցի այդ խոսքերը, հասկացա, որ դրանք մեծ կարևորություն ունեն: Բայց ես բացարձակապես գաղափար չունեի, թե դրանք ինչ են նշանակում: Չգիտեի՝ ով է այդ Աստվածը: Եվ ես հարցրի Նրան. «Ի՞նչ է քո անունը»: «Հիսուս Քրիստոս, Կենդանի Աստված», պատասխանեց Նա: Նույն պահին, երբ այդ բառերն արտասանվեցին, կարծես ոսկորներս մարմնիցս հանեին, և ես ընկա գետնին ու սկսեցի հեկեկալ Աստծու ներկայության մեջ:

Տասնութ տարի է անցել այդ օրվանից, բայց ես դեռևս չեմ կարողանում մոռանալ Նրա սերը, Նրա գութը: Ես չեմ կարողանում մոռանալ, թե այդ օրը Նա ինչ արեց ինձ համար: Նա պարզապես ասաց. «Ես քեզ ներում եմ», և ես ինձ ներված զգացի: Ծնկներիս վրա ընկած՝ ես պարզապես հեկեկում էի, որովհետև շատ տարիներ փորձել էի հաճեցնել Աստծուն, բայց Նրան հաճեցնելու համար ոչինչ էլ չէի կարողացել անել: Ոչինչ չէի արել: Նույնիսկ Նա այն աստվածն էլ չէր, որին ես ճանաչել եմ: Ես ինձ խաբված էի զգում, որովհետև ինձ ասել էին՝ նա աստված է, բայց նա աստված չէր: Ինձ ասել էին՝ սպանիր Ալլահի անունով, իսկ այս Աստվածն ասում է՝ սիրիր Ինձ նման, ներիր, ինչպես ես եմ ներում: Իմ սրտում ամեն բան ասում էր՝ այո՛, Նա է ճշմարիտ Աստվածը: Աստված ներող է, Աստված սեր է: Ես Նրա ոտքերի մոտ ծնկած երկու ժամ հեկեկում էի: Եվ այդ պահին, երբ վեր նայեցի, կարծես հեռուստացույցի էկրանի վրա տեսա տարբեր

սերունդների մարդիկ՝ տարբեր ազգերից, տարբեր կենսագրություններով, և տեսնում էի յուրաքանչյուրի կատարած բոլոր սխալները: Ես այլևս չէի դիմանում ու ասացի. «Աստված, ես ապրել եմ այդ մեղավոր մարդկանց մեջ»: Եվ Նա ասաց. «Աֆշին, ինչպե՞ս եղավ, որ Ես քեզ ներեցի»: Ես ասացի՝ շատ հեշտ: Նա ավելացրեց. «Հեշտ, ինչպես ջուր խմե՞լը»: Իսկ ես ասացի. «Ո՛հ, ո՛չ ո՛չ, նույնիսկ ավելի հեշտ, քան ջուր խմելը»: Նա ասաց. «Ես նույնախի հեշտությամբ, ինչպես ներեցի քեզ, կարող եմ ներել նաև նրանց: Ո՞վ է նրանց պատմելու այդ մասին»: Ես ասացի. «Ուղարկի՛ր ինձ այնտեղ»: Նա ասաց՝ զնա: Ահա քե ինչպես ես դարձա քրիստոնյա: Եվ ես աղոթեցի. «Աստված, ինձ Աստվածաշունչ ուղարկիր»: Բանտում կողքի բաժնից ինչ-որ մեկը եկավ ինձ մոտ ու մի գիրք մեկնեց՝ ասելով. «Դու սա՞ էիր ուզում»: Երբ նա մեկնեց ինձ Գիրքը, ես անմիջապես իմացա, որ դա Աստվածաշունչ էր: Ես ասացի. «Աստված, ես անցած գիշեր խնդրեցի, և Դու այս առավոտ տվեցիր ինձ: Ի՛նչ հրաշալի է: Դու ամենակարող Աստված ես, դեռ չխնդրած տալիս ես»:

Սա Աստծու կենդանի Խոսքն է: Ես իմ վկայությունը

պատմում եմ, որպեսզի մարդիկ լսեն Ամենակարող Աստծու մասին: Ես չեմ ակնկալում, որ որևէ մեկը իմ վկայությունը լսելով քրիստոնյա դառնա: Ես ուզում եմ, որ մարդիկ հասկանան այս: Սա պատմություն է Ամենակարող Աստծու մասին, որ ամեն բան կարող է և փնտրում է բոլոր Իրեն փնտրողներին: Եթե որևէ մեկն իմ վկայությունը լսում է այսօր, ես կուզեի, որ նա պարզապես ասեր. «Շատ լավ, երկնքի Աստված, Արարիչ ամենայնի, եթե սա ճշմարիտ է, ես ուզում եմ»: Եվ ես հավատացնում եմ ձեզ, երաշխավորում եմ, որ ամենակարող Աստված կգա, կհավի ձեզ ու կփոխի ձեր կյանքը, լիովին կների ձեր արած ամեն բաները: Նա իմ մեջ համոզվածություն է դրել, որ ես Իր հետ պիտի լինեմ երկնքում: Նա ձեզ նույնպես կտա նույն հաստատությունը, թույլ կտա ճաշակել նույն ներումը և նույն սերը: Եվ ահա, հենց Նա է Հիսուս Քրիստոսը: Փա՛ռք լինի Նրա անվանը այսօր և հավիտյան: Ամեն:

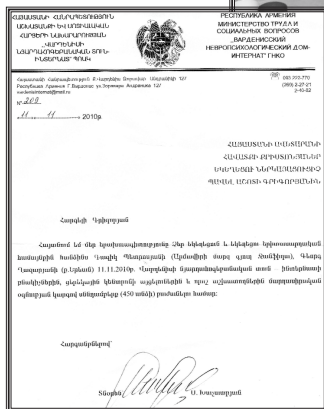
www.muslimjourneytohope.com

(«Մուսուլմանի ճանապարհը դեպի հույս»)

ինտերնետային կայքից

ԱՀՔ եկեղեցու երիտասարդները շարունակում են այցելել ծերանոցներ և հոգեբուժարաններ

Ընդունելով Հիսուս Քրիստոսի երկնա-
յին շնորհը՝ մենք սովորեցինք, որ որ-
բերի, որբեայրիների, ծերերի ու անօգնական
մարդկանց հայրն Աստված է: Աստված այդ
հայրական սիրտը փոխանցեց մեզ, մեր երի-
տասարդությանը, և մենք արդեն երկար տա-
րիներ ծերանոցներ, մանկատներ, հոգեբու-
ժարաններ ենք այցելել ու եղել է, որ շատ տե-
ղերում մարդիկ ապաշխարել են, Հիսուսին
են ընդունել ու փառավորել են Տիրոջը:

Այդ իսկ պատճառով մենք այս տարի նույնպես կազմա-
կերպեցինք և Երևանի ու շրջանների երիտասարդների հետ
եղանք Գյումրիի ծերանոցում, Վարդենիսի ինտերնատ-հո-
գեբուժարանում, որտեղ տեղակայված էին նաև ծերանոցը
և մտավոր թերզարգացած երեխաների գիշերօթիկ դպրոցը:

Մոտ ժամանակներս պատրաստվում ենք այցելել Կա-
մոյի որբանոց: Մենք պրանով ուզում ենք զարդարել Քրիս-
տոսի վարդապետությունը և մեր բոլոր երիտասարդ եղ-
բայրներին ու քույրերին հորդորել ու հիշեցնել մեր սիրելի
Հակոբոս առաքյալի խոսքերը. «Աստուծոյ ու Հօրը քով մա-
քուր ու անարատ կրոնասիրութիւնը այս է. որբերուն ու որ-
բլարիներուն տես երթալ իրենց ներութեան ատենը, ու ան-
ձը անարատ պահել աշխարհէ» (Հակ.1:27):

Պավել Գրիգորյան

Տիրոջ բժշկարար ձեռքը

Իմ որդի Ահարոնը մանուկ հասակում, 1980թ. մարտին մահից կյանքի վերադարձավ: Այդ ժամանակ արդեն յոթ տարի էր, ինչ մենք Աստծուն էինք դարձել: Այդ հրաշքն ավելացրեց մեր հավատքը մեր Տիրոջ նկատմամբ, նաև մեծ վկայություն և դարձի պատճառ եղավ մեր բարեկամների ու շրջապատի համար:

Որդիս ծննդատնից աղիքների ինֆեկցիայով էր վարակվել և օրուգիշեր տանջվում էր այդ ցավերից: Այդ օրն էլ, ամբողջ գիշեր չքնելուց հետո, առավոտյան կինս լողացրեց նրան ու տվեց ինձ, որպեսզի քնեցնեմ, ու ինքն էլ մի քիչ քնի: Հանկարծ գրկիս մեջ զգացի, որ երեխաս սառչում է: Ես սկսեցի լացով աղոթել ու խնդրել Աստծուն, որ իմ որդուն կյանք տա: Ինչքան ժամանակ էի աղոթել՝ չգիտեմ, որովհետև զգում էի Աստծու գործությունը, բայց երբ աչքերս բացեցի՝ տեսա, որ երեխան աչքերը բացեց ու հորանցեց:

Սակայն դրանից հետո էլ երեխայի ջերմությունը չէր իջնում: Մեր բարեկամները խորհուրդ տվեցին նրան տանել հիվանդանոց: Երեխային տարանք հիվանդանոց: Երբ նրա վիճակը պարզվեց, մեր ներքին վախի զգացողությունն իրականացավ. բուժող բժիշկն անձանոթ երեխաների վրա իր գիտական հետազոտության համար փորձեր էր կատարում: Նրա մոտ մեկ ամիս «բուժվելուց» հետո երեխան այտուցվեց ու արդեն մահամերձ վիճակում էր: Մենք երեխային տուն բերեցինք: Տանը սկսեցինք աղոթել, և Աստված ողորմություն արեց ու բժշկեց երեխային: Նրա վիճակը շտկվեց, մարսողությունը լավացավ, ջերմությունն իջավ: Հիմա իմ որդին արդեն հասուն, ամողջ երիտասարդ է և ապրում է Ֆրանսիայում:

**Ծնողներ՝ Բադալյան Հայկ, սարկավագ,
և կինը՝ Նեկտար
ք. Գյումրի**

**Անոր համար կրսն. «Արթն-
ցի՛ր, դու, որ կքնանաս և կանգնե
մեռելներեն ու Քրիստոս քեզի
լույս պիտի տա» (Եփես. 5:14):**

21-ամյա Ֆլորան կյանքի վերջում ընդունեց Աստծուն և գնաց հավիտենություն: Մինչ այդ նա ապրում էր սովորական աշխարհիկ կյանքով, մյուսների նման սիրում էր աշխարհը: Հանկարծ մի օր ծանր հիվանդությունը՝ քաղցկեղը, նրան գերի դարձրեց: Նրա հայրն արտասվելով աղոթեց ու դիմեց Աստծուն՝ ասելով.

- Տե՛ր, խնդրո՞ւմ եմ, գոնե վեց ամսվա կյանք տուր աղջկաս:

Ֆլորայի ծնողները լսել էին Հիսուսի, Նրա ողորմածության ու գթության մասին, իսկ նրանց այդ մասին պատմել էր Ֆլորայի հորեղբայրը, ով ծառայում էր Տիրոջը:

Այդ հիվանդությունն առիթ դարձավ, որ Ֆլորան իր սրտում ընդունի մեր Տեր ու Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսին: Նա սկսեց հաճախել հավաքությունների, բայց օրեցօր ֆիզիկապես տկարանում էր: Նա ասում էր. «Եթե ես հիվանդ չլինեի, չէի ճանաչի Աստծուն ու դժոխքի բա-

ժին կդառնայի»: Իսկ հիմա նա փրկված է և հավիտենական հանգստի մեջ է:

Ֆլորան մկրտվեց հանուն Հոր, Որդու և Սուրբ Հոգու, և օրեցօր զորանում էր հոգով: Նա Աստծու մասին ուրախությամբ վկայում էր իրեն այցելողներին:

Ես, լինելով նրա մտերիմ բարեկամը, երբեք չէի պատկերացնի, որ Ֆլորան կընդունի Քրիստոսին, կթողնի աշխարհիկ կյանքն ու կմկրվի Աստծուն: Տերը կպել էր նրա սրտին, նրան բացվել էին հոգևոր կյանքի շատ գաղտնիքներ, նա լույսի մեջ էր:

Ֆլորա քույրիկն իր ցավերի մեջ մարդկանց վկայում էր Հիսուսի, ինչպես նաև դժոխքի ու դրախտի մասին, և իր բարեկամներին կոչ էր անում, որ Հիսուսին ընդունեն որպես իրենց Տեր ու Փրկիչ: Չնայած նրա հայրը դատեր համար խնդրել էր վեց ամսվա կյանք, բայց Տերը նրա կյանքը երկարացրեց մեկ տարով, իսկ վերջին չորս ամսում քույրիկը նվիրվեց Տիրոջը:

Նրա սրտի մեջ ոչ ոքի հանդեպ չարություն չկար, նա ներեց բոլորին, սիրեց բոլորին, վկայեց Տիրոջ Խոսքը և վերջում իր ծնողներին պատգամ թողեց. «Սիրելիներս, խնդրում եմ ընդունեք Հիսուսին որպես Տեր ու Փրկիչ, որպեսզի մի օր միասին լինենք: Ընտրելով Աստծուն՝ դուք կկատարեք ձեր մեռնող աղջկա վերջին ցանկությունը»:

**հովիվ Աշոտ Սարգսյան
ք. Սևան**

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք Ձեր դիտողությունները, առաջարկություններն ու տպավորություններն ուղարկել խմբագրություն:

Մենք սիրով հաշվի կառնենք Ձեր արձագանքները: «Բարի լուր» ամսաթերթը տարածվում է անվճար և տպագրվում է հոծարական նվիրատվությունների շնորհիվ: Նվիրատվությունները կարող եք ուղարկել խմբագրություն:

Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930

«Բարի լուր» ամսաթերթի նախորդ համարները կարող եք գտնել www.barilur.org կայքում

Էլ. փոստ՝ bari_lur_09@mail.ru